

GYERMEKHÍR

SÁROSPATAKI TURISZTIKAI TALÁLKOZÓ A WESSELÉNYI MIKLÓS SPORT KÖZALAPÍTVÁNY TÁMOGATÁSÁVAL

2001. május 11-13.

Regionális turisztikai szakosztályunk tagjaként vehettünk részt ezen a programon. A Bodrog-parti Athén néven is tisztelt város megmutatta nekünk értékeit. Épp a középiskolai ballagások idején jártunk ott, így megcsodálhattuk a virágoktól pompázó közintézményeket, jártunk a Csokonai Vitéz Mihályt is tanító kollégium falai közt, szakmai vezetés mellett megismerhettük a sárospataki vártörténetét.

Szállásunk a Magyarország Felfedezői táborhelyén volt, mely a Testvérfogadó nevet viseli. A Bodrog szelíden hömpölygött medrében, alig tudtuk elhinni, hogy ez ugyanaz a folyó, amely tavaly azokat a hatalmas pusztításokat okozta.

Rakó József, a gyermekszervezet vezetője várt bennünket, az ő vezetésével megismerhettük a kutatásait, történelmi hagyományörző munkájuk eredményeként létrejött kiállítást. A magyar történelem ismerete, a haza szeretete tükröződött a látottakból. Különösen megkapó volt az 1848-49-es szabadságharc gyermek-

hőseit bemutató tablósorozat. A mi gyermekeinkkel egyidős fiúk életútját ismerhettük meg, akik akár életüket is áldozták hazánkért. Ebben a mai, példaképeket nem igazán adó világban jó volt látni a gyermekek szemében tükröződő érdeklődést. Talán a lelküket is megérintette mindaz, amit láttak, hallottak. Néhány kérdést is kaptak vezetőinktől, s a legjobbak elismerésben részesültek, ajándékot vehettek ki a Rákóczi-láda „kincseiből”.

A természeti környezet megismerését a Tengerszemhez tett túra biztosította. Ragyogó idő, virágpompa, számtalan látnivaló, Jelenics József személyében hozzáértő vezető... Minden adva volt, ami egy jó turisztikai programhoz szükséges.

Megejtően szép volt a Tengerszem, aki teheti, látogasson el ide! A fénykép sajnos nem tudja teljesen visszaadni a természeti szépségeket. A malomköveket fejtő területhez érve utolért bennünket egy zápor, ezért behúzódtunk a barlangba, ahol varangyos békát és gyíkokat is láttunk. A kényszerpihenő alatt ebédeltünk, majd az eső elálltával folytattuk utunkat.

A vadregényes erdő rejtékén számháborúztunk is. Majd a játék után visszatértünk a városba. Hogy mennyi energia van a gyerekekben, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a

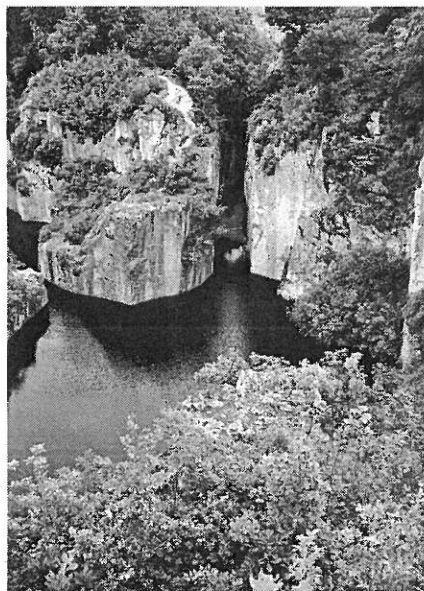
Sárospatakon tett portya után nem nyugodtak addig, míg nem találtunk egy kosárlabdapályát, ahol egy gyors mérkőzésre is sort kerítettünk.

Szálláshelyünkön teljesen önállóak voltunk, a gyerekek kipróbálhatták magukat a különböző tevékenységekben. Az étkezések elkészítésén túl ők rakták meg a tábortűzet, sőt egy kis ifivezetői segítséggel az egyik gyermekcsoport állította össze az esti vetélkedő anyagát is.

Ezek a dolgok nagyon fontosak, hiszen az aktuális programon való részvétel mellett lehetőségük van az aktív cselekvésekre is, nem csupán értük, hanem általuk is formálódik egy-egy programunk. Megtanulnak felelni magukért és másokért, megélik a többiekért végzett munka örömét. Ez pedig rendkívül hasznos személyiségük fejlődéséhez. Nem véletlenül alakult ki az az ifivezetői csoport, melynek jelentős része ma már önálló feladatok végzésére is alkalmas, s a gyermekszervezetünkben megszerzett ismeretek, jártasságok hasznukra lehetnek a mindennapokban, az egyéni boldogulásukban is. (Elnézést ezért a kis pedagógiai kitérésért így nyár közepén.)

Az utolsó napunk a millenniumi emléktúrák folytatását hozta, módunkban állt a Tájak-Korok-Múzeumok Egyesület által meghirdetett

A Tengerszem felülnézetből

Az ünnepélyes megnyitóra felsorakozott csapatok (még néhány versenyző csapat úton volt)

Templomalapítók, templomépítők nyomában verseny feladatainak megoldására is. Jártunk a nevezetes tokaji borvidéken, és megismertük a hagyományos aszú készítésének fortélyait. Hazafelé már arról beszélgettünk, hogy ki lehet a részese a Természetjáró Gyerekek Országos Találkozójának.

SPORTOLJUNK EGYÜTT!

2001. május 19–20.

Hagyományos regionális sportversenyünket ebben az esztendőben is megrendeztük. Az első olyan év volt az idei, amikor a Magyar Úttörők Szövetsége anyagi támogatásán túl nem sikerült egyéb pályázati forrást találnunk.

Köszönet érte Tárnok vállalkozóinak, a szülőknek, az iskola vezetésének, konyhai dolgozóknak, akik megértették szorult helyzetünket, s így támogatásukkal, segítségükkel két napon keresztül a sporté lehetett a főszerep.

Az időjárás is kegyeibe fogadott bennünket, ez alkalommal nem áztak meg a futóstadiónak tagjai sem.

Közel kétszáz résztvevő mérhette össze ügyességét, akaraterejét, bizonyíthatta sportszerűségét.

A korcsoportos atlétikai számok eredményeinek összesítése után a tárnoki gyerekek közül érmet vehetett át Keresztes Anna, Keresztes Katalin, Kozelka Attila, Kozelka Ibolya és Sarkanti Szilvia. Dicséret illeti őket.

A kosárlabdaverseny második helyét lányaink érték el. Egyedül a régóta „mumus” dömsödi csapat ellen nem tudtak győzelmet elérni. Talán majd jövőre sikerül!

A csapatunk munkáját elismerő oklevél

Ezüstös lányaink: Sarkanti Szilvia, Magyar Judit, Keresztes Katalin, Gebel Dóra, Lakner Anikó, Molnár Orsolya, Bartal Krisztina, Keresztes Anna és Kozelka Ibolya (A fotózásakor „Igazoltan” hiányzott Fedor Martina és Juhász Mária)

Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével dr. Gergely István, településünk polgármestere. Kedves szavakkal köszöntötte a versenyzőket és felkészítőiket, s adta át a jól megérdemelt érmeiket, ajándékokat.

Vendégeink között üdvözölhettük a Múltunk Öröksége Alapítvány néhány tagját.

A vonatra induló gyerekek úgy búcsúztak, hogy 2002-ben is szeretnének jönni versenyünkre. Ez is nagyon fontos, de talán még fontosabb, hogy addig rendszeres munkával készülnek a jövő évi megmérettetésre, a sportolás része lesz életüknek. Talán nem kell bővebben kifejtenem, hogy ez mennyire hasznos, értékes dolog.

SZÜLINAP CSILLEBÉRCEN

2001. június 2.

Gyermekszervezetünk 55. születésnapját ünnepelte az idén. Csillebércre e neves napon csapatunk tagjai mellett néhány szülő is elkísért bennünket.

A sokszínű programsorozat kezdeteként a szabadtéri színpadon vehettük át a Magyar Úttörők Szövetsége által alapított, az idén először átadott „EGYÜTT – EGYMÁSÉRT” kitüntető oklevelet, melyet csapatunk közösségi fejlődéséért és környezetünk javára végzett kiemelkedő közösségi tevékenységünkért nyújtott át Rác

Péter ügyvezető elnök. A működő csapatok közül egyedül minket ért ez a megtiszteltetés.

Munkánk színvonalának milyenségét gyerekek, ifik és felnőttek együtt teremtik meg immár 1957 októbere óta. Számtalan élmény, emlék, szemmel is látható eredmény fémjelezte ezeket az évtizedeket. Nagyszerű csapatvezetők sora dolgozott a közösség élén. Szerencsém volt néhányuktól tanulnom, ellesnem a gyermekekkel történő foglalkozás csínját-bínját. Lassan két évtizede vezetem a csapatot. A gyerekekből ifi, felnőtt, szülő lett az idők folyamán. Ma már azoknak a gyermekei alkotják közösségünket, akik hajdanán maguk is közénk tartoztak. Hívó szóra ma is készek a többiekért, községünkért tenni. Talán az úttörőcsapatunknál eltöltött évek is formálták őket.

Mai tagjaink azt vallják, jó Zrínyisnek lenni. S amíg ez így van, addig csapatunk él, dolgozik. Ugye Önök sem bánják?

TERMÉSZETJÁRÓ GYEREKEK ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA

Abaliget, 2001. június 25–29.

A Természetjáró Fiatalok Szövetsége évente megrendezi e programját. Minden esztendőben más helyszín várja az érdeklődőket.